

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **Agentura DC s. r. o.**, IČO: 07661401
sídlem Kamenická 574/22, 405 02 Děčín
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2025, č. j. KUUK/026885/2025/DS/Lin,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 3. 2025, č. j. KUUK/026885/2025/DS/Lin, **se zrušuje.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **12 269,40 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2025, č. j. KUUK/026885/2025/DS/Lin, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 13. 1. 2025, č. j. MnM/007502/2025/OSČ-P/OV, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu byla žalobci uložena pokuta ve výši 4 000 Kč. Současně byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

2. Přestupku se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, aby při užití vozidla registrační značky X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 29. 7. 2024 v 17:32 hodin v obci Most na ulici Jana Palacha u domu č. p. 1534 blíže nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, o 23 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 76 km/h (s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru ± 3 km/h při rychlostech do 100 km/h činila rychlost vozidla nejméně 73 km/h).

Žaloba

3. Žalobce namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu, že nebylo prokázáno splnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, (dále jen „zákon o obecní policii“) spočívající ve zveřejnění informace o zřízení technického prostředku pořizujícího záznam. Trval na tom, že předmětnou informaci je nutno zveřejnit dříve, než došlo k posuzovanému měření. Dle žalobce tedy nepostačuje prokázat, že informace o zřízení technického prostředku je zveřejněna, podstatné je, aby bylo prokázáno, že byla zveřejněna dříve, než došlo ke změření rychlosti vozidla.
4. K měření rychlosti došlo dne 29. 7. 2024. Správní orgány tvrdí, že informace o místu měření je zveřejněna na webové stránce Městské policie Most. Jako důkaz tohoto tvrzení založily do spisu kopii této webové stránky v časové verzi ke dni 3. 9. 2024. Mezi měřením a založenou verzí webové stránky tedy je rozdíl přibližně jednoho měsíce. Tento důkaz dle žalobce není způsobilý prokázat, zda informace o zřízení technického prostředku v ulici Jana Palacha byla zveřejněna před 29. 7. 2024. Na tuto skutečnost žalobce upozornil, ale správní orgány na to nijak nereagovaly.
5. Žalobce výslovně popřel, že by předmětná informace byla zveřejněna před dnem spáchání přestupku, a dokonce navrhl na podporu svého tvrzení důkaz svědeckou výpovědí. Žalovaný v řízení před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí neprokázal opak a s žalobcem navrženým důkazem se nijak nevypořádal.
6. Žalobce tedy namítal, že nebylo prokázáno, že informace o zřízení automatického prostředku byla uveřejněna před datem spáchání přestupku, žalovaný přesvědčivě nevypořádal argumentaci žalobce, obsaženou v podaném odvolání a zcela pominul důkazní návrh žalobce. Na podporu svých tvrzení žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2023, č. j. 9 As 226/2022-41, a ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 177/2019-35, a na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 5. 2025, č. j. 42 A 10/2024-34.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v dané věci byl primárně projednáván přestupek provozovatele vozidla. Žalobce neuhradil určenou částku ani dostatečně neurčil řidiče vozidla, který se dopustil překročení nejvyšší dovolené rychlosti. K poukazu žalobce, že nebyl prokázáno splnění podmínky obsažené v § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, žalovaný uvedl, že se neřeší přestupek řidiče motorového vozidla, ale nesplnění povinnosti provozovatele motorového vozidla. Žalovaný zdůraznil, že pokud by žalobce uvedl úplné údaje o řidiči vozidla, mohl by správní orgán vydat příkaz a byl by řešen primárně přestupek řidiče, ke kterému by se řidič mohl vyjadřovat a vznášet námitky. K tomu však nedošlo a byl projednáván přestupek provozovatele vozidla, který se dle žalovaného netýká překročení nejvyšší dovolené rychlosti, ale týká se nesplnění zákonné povinnosti ze strany provozovatele vozidla, což žalobce ve své žalobě dle názoru žalovaného zcela pominul. Žalovaný trval na tom, že se správní orgány zcela dostatečně vypořádaly ve svých rozhodnutích s námitkami žalobce. Trval na tom, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí obou správních orgánů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o kterém nebylo pochyb.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný ani žalobce se po řádném poučení, že můžou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
10. Primárně se soud musel zabývat argumentací žalovaného, že poukaz na nedodržení postupu dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je zcela nemístný, neboť v dané věci se projednává přestupek provozovatele motorového vozidla a nikoli přestupek samotného řidiče. Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Z uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že základním předpokladem pro naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku je skutečnost, že bylo zákonným způsobem zjištěno, že řidič, který řídil vozidlo provozovatele, nedodržel povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Proto je zcela legitimní námitkou provozovatele vozidla, pokud namítá, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti řidičem jeho vozidla nebylo zjištěno v souladu s platnými právními předpisy. Poukaz žalovaného v replice, že předmětem daného řízení je přestupek provozovatele vozidla a nikoli samotného řidiče, tedy nemůže mít žádný vliv na relevantnost námitky žalobce, kterou zpochybňoval zákonnost provedeného měření.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

11. Zásadní námitkou žalobce bylo, že z obsahu správního spisu nevyplývá, že informace o místu měření byla řádně zveřejněna. V § 24b odst. 1 zákona o obecní policii je uvedeno, že obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu. V odstavci 2 téhož ustanovení je dále uvedeno, že jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.
12. Součástí správního spisu je printscreen webových stránek města Most vytištěný dne 4. 12. 2024. Tento printscreen obsahuje i výčet dopravních kamer s radary pro měření okamžité rychlosti. Jednou z lokalit, uvedených na předmětných webových stránkách, na které je umístěná dopravní kamera, je i ulice Jana Palacha, kde došlo k měření vozidla ve vlastnictví žalobce. Zásadní skutečností pro posouzení daného případu je údaj o vytvoření a aktualizaci vytištěné webové stránky. Na printscreenu je uvedeno, že za aktualizaci odpovídá Mgr. Bc. V. L., DiS. Dále je tam uvedeno: „Vytvořeno/změněno: 23. 1. 2023/3. 9. 2024“.
13. Účelem informační povinnosti zakotvené v § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je zajistit, aby veřejnost věděla, že se nachází na monitorovaném místě. Forma uveřejnění takové informace přitom není zákonem dána. Dle komentářové literatury *„[z]ákonodárce nijak vhodný způsob zveřejnění nedefinoval, volí jej tedy obec dle svého uvážení, zpravidla by měla být veřejnost o zřízení těchto systémů informována prostřednictvím zveřejnění na úřední desce obce po dobu nejméně 15 dnů a zveřejnění na elektronické úřední desce, případně na webových stránkách obce či obecní policie ...“* (Šebesta, P. Zákon o obecní policii – komentář. Wolters Kluwer, Praha, 2016, komentář k § 24b, dostupné v systému ASPI). Z uvedeného tedy vyplývá, že zveřejnění předmětné informace na webových stránkách je možné považovat za dostatečné naplnění zákonného předpokladu.
14. Z údajů obsažených na printscreenu webové stránky založené ve správním spise vyplývá, že stránka byla vytvořena před spáchání deliktního jednání řidiče řídicího vozidlo ve vlastnictví žalobce, ke kterému došlo dne 29. 7. 2024. Současně z něho ale vyplývá, že dne 3. 9. 2024 došlo k úpravě této webové stránky. Z obsahu printscreenu nelze nijak zjistit, v čem úprava stránky měla spočívat. Datum spáchání deliktního jednání řidiče řídicího vozidlo ve vlastnictví žalobce předcházelo datum provedení úpravy na předmětné webové stránce. Nelze z tohoto printscreenu dovodit, v jakém stavu byla předmětná webová stránka ke dni spáchání deliktního jednání řidiče řídicího vozidlo ve vlastnictví žalobce. Daný printscreen tedy neprokazuje, že již v době spáchání deliktního jednání řidiče řídicího vozidlo ve vlastnictví žalobce byla skutečnost, že v ulici Jana Palacha je umístěna dopravní kamera automaticky měřící rychlost vozidel, byla řádně zveřejněna.
15. Otázkou nutnosti doložení existence řádného zveřejnění rozhodných skutečností v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 177/2019-35, na který trefně poukázal žalobce. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval: *„Přestože lze obecně konstatovat, že uveřejnění informace na webových stránkách obce je možné považovat za vhodný a dostatečný způsob uveřejnění ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, jak vyplývá také z rozsudku zdejšího soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019 - 41, je nutné zdůraznit, že z hlediska splnění podmínek § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je relevantní obsah webových stránek pouze v určitém čase, a to konkrétně k okamžiku spáchání přestupku, respektive správního deliktu. S ohledem na výše uvedenou proměnlivost webových stránek v čase není informace získaná provedením důkazu Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.“*

později zachyceného stavu webových stránek s to sama o sobě způsobilá osvědčit naplnění povinnosti obecní policie dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, neboť neprokazuje, že došlo k uveřejnění informace před spácháním přestupku. Ke shodnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 8. 10. 2020, č. j. 1 As 247/2020-47, který se zabýval obdobnou situací co do aktuálnosti znění webových stránek jako v nyní posuzovaném případě. Srov. přiměřeně rovněž rozsudek tohoto soudu ze dne 19. 8. 2020, č. j. 2 As 309/2019-39.“

16. V daném případě z obsahu printscreenu webových stránek města Mostu založeného ve správním spise jednoznačně vyplývá, že po dni, v němž došlo ke spáchání deliktního jednání řidiče řidičského vozidlo ve vlastnictví žalobce došlo k úpravě předmětných webových stránek. Založený printscreen tedy nezachycuje webové stránky v době spáchání deliktního jednání řidiče řidičského vozidlo ve vlastnictví žalobce. Na tuto skutečnost žalobce poukazoval ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a navrhoval provedení důkazu výslechem Mgr. Bc. V. L., DiS, který dle obsahu webových stránek odpovídal za aktualizaci dané stránky.
17. Na tuto odvolací námitku reagoval žalovaný kromě citace právní úpravy a judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se způsobu, kterým má ke zveřejnění v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii dojít, tvrzením, že „[n]elze trvat na tom, aby obec musela prokazovat, že se s informací o zřízení měřících zařízení obviněný seznámil či mohl seznámit, ale musí být prokazatelné, že tato informace byla zveřejněna“. K námitce, že nebylo prokázáno, že informace o konkrétním místě byla zveřejněna ke dni spáchání deliktního jednání řidiče řidičského vozidlo ve vlastnictví žalobce, se žalovaný nijak nevyjádřil a rovněž návrh na provedení důkazu výslechem Mgr. Bc. V. L., DiS zcela pominul.
18. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že s důkazními návrhy účastníka řízení se musí správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí náležitým způsobem vypořádat. Sice jimi není v souladu s § 52 větou druhou správního řádu vázán, jestliže však některé navrhované důkazy neprovede, musí uvést důvod tohoto postupu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48). Z rozhodovací praxe Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud tak příslušný orgán neučiní, zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
19. Z výše uvedeného tedy plyne, že v rámci správního řízení nebylo postaveno na jisto, zda ke dni spáchání deliktního jednání řidiče řidičského vozidlo ve vlastnictví žalobce byla informace o umístění měřícího zařízení v ulici Jana Palacha řádně zveřejněna v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. v b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve správním spise a je nutno jeho zásadní doplnění. Ve skutečnosti, že se žalovaný nevypořádal s námitkou žalovaného, že nebylo prokázáno, že informace o konkrétním místě byla zveřejněna ke dni spáchání deliktního jednání řidiče řidičského vozidlo ve vlastnictví žalobce, a ve skutečnosti, že žalovaný zcela pominul návrh důkazu na provedení výslechu svědka Mgr. Bc. V. L., DiS pak soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívající nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
20. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal důvodnou a napadené rozhodnutí výrokem I. tohoto rozsudku podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž budou správní orgány ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

21. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému výrokem II. tohoto rozsudku povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 12 269,40 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 240 Kč za dva úkony právní služby zástupkyně žalobce podle § 7, § 9 odst. 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2025, (dále jen „advokátní tarif“) [příprava a převzetí zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu] a z částky 2 129,40 Kč odpovídající DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. ledna 2026

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.